

SZENTLÉLEKKEL
(SARKAD-ÚJTELEK, 2021. MÁJUS 9.)

Az istentisztelet meghallgatható a <https://sarkadujtelek.reformatus.hu/index.php/istentiszteletek/igehirdetesek> és a <https://www.facebook.com/refsarkadujtelek> oldalon, vagy a Youtube-on, a Sarkad-Újteleki Református Egyházközség csatornáján.

Tükör ige: 5Móz 13,5. v.
Lekció: ApCsel 9,31-42. v.
Textus: ApCsel 9,31. v.
Énekek: 165/1; 66/8; 377/1; 348/5; 463/3;

OLVASMÁNY: Apostolok Cselekedeteiről írt könyv 9. részének 31-42. verse:

„Az egyháznak tehát egész Júdeában, Galileában és Samáriában békessége volt: eközben épült, az Úr félelmében járt, és a Szentlélek segítségével számban is gyarapodott. Amikor Péter valamennyi gyülekezetet végigjárta, eljutott a Liddában lakó szentekhez is. Talált ott egy Éneász nevű embert, aki nyolc éve feküdt az ágyban bénultan. Péter így szólt hozzá: „Éneász, meggyógyít téged Jézus Krisztus. Kelj fel, és magad vedd be az ágyadat!” És azonnal felkelt. Lidda és Sáron lakói mind látták őt, és megtértek az Úrhoz. Joppében volt egy nőtanítvány, név szerint Tábita, ami azt jelenti: Dorkász, vagyis Zerge. Ez a nő sok jót tett, és bőven osztott alamizsnát. Éppen azokban a napokban megbetegedett, és meghalt. Miután megmosták, kiterítették a felső szobában. Mivel Lidda közel volt Joppéhoz, a tanítványok, akik meghallották, hogy Péter ott van, elküldtek hozzá két férfit, és kérték: „Késedelem nélkül jöjj át hozzánk!” Péter felkelt, és velük ment. Amikor odaért, felvezették a felső szobába, az özvegyasszonyok pedig mind elébe álltak, sírtak és mutogatták azokat az ingeket és ruhákat, amelyeket Dorkász készített, amíg velük volt. Péter ekkor kiküldött mindenkit, letérdelt, és imádkozott; azután a holttest felé fordulva ezt mondta: „Tábita, kelj fel!” Ő kinyitotta a szemét, és amikor meglátta Pétert, felült. Péter odanyújtotta neki a kezét, és talpra állította; majd behívta a szenteket és az özvegyeket, s megmutatta nekik, hogy él. Elterjedt ennek a híre egész Joppében, és sokan hittek az Úrban.”

Igehirdetés előtti imádság:

Áldunk Téged, Örökkévaló Isten, aki mindig velünk vagy, és akihez mindig fordulhatunk. Köszönjük, hogy életünket vezeted, formálsz, segíted. Áldunk Téged, aki örömet és bánatot a javunkra fordítasz, és megerősíted lelkünket, hogy gyönyörködhesünk tervedben és szent akarotodban.

Eléd hozzuk most mindazt, amiért hálásak vagyunk, és amit teljes szívünkből köszönünk neked. Eléd hozzuk azt is, ami szorongatja szívünket, lelkünket, és könnyöngünk, adj nekünk békességet. Szomjazik a lelkünk a Te szent Igéd után! Kérünk, töltsd el lelkünket Szentlelked által Igéd erejével, tisztánlátással, jósággal, türelemmel, bölcsességgel. Köszönjük, hogy téged szolgálhatunk az istentiszteletünkkel. Szentlelkeddel áldj meg minket, Úr Jézus Krisztus! Ámen

IGEHIRDETÉS ALAPIGÉJE:

Apostolok Cselekedeteiről írt könyv 9. részének 31. verse:

„Az egyháznak tehát egész Júdeában, Galileában és Samáriában békessége volt: eközben épült, az Úr félelmében járt, és a Szentlélek segítségével számban is gyarapodott.”

Szeretett Testvéreim!

Az egyháznak tehát az egész Júdeában, Galileában és Samáriában békessége volt...

Joggal elvárhatnánk, hogy az előző részekre visszautalva, mintegy abból következően hangzik el: tehát. De itt, az Apostolok cselekedeteiről írt könyv kilencedik részében zavaróan hat ez a tehát. Hiszen a megelőző szakaszokban az első keresztyének véres üldözéséről olvasunk. Majd az egyik igen elszánt egyházüldözőnek, Saulnak, a későbbi Pál apostolnak a megtéréséről. A felolvasott mondat előtt éppen arról van szó, hogy Saulnak, aki fanatikus egyházüldözőből lett Jézus Krisztus evangéliumának hirdetője, menekülnie kell, mert meg akarják ölni. Ezek után olvasni azt, hogy az egyháznak tehát békessége volt, mindenképpen különös.

Nekem most mégis nagyon tetszik itt ez a tehát. Mert azt az ígéretet hordozza magában, hogy semmilyen üldözés, semmilyen szenvedés, semmilyen borzalom nem tart örökké. A járvány sem tart örökké, amiben most vagyunk.

Jönnek, jöhetnek lelket, testet próbáló idők. De a próbák, a bajok nem tartanak örökre. Mi az, ami örök? Isten szeretete! Isten hűsége, bűnbocsátó kegyelme.

Napok óta egy ének zeng a fülemben, szívemben:

Jézus, életem, erőm, békém. Jézus, társam, örömöm! Bened bízok, te vagy az út, Már nincs mit félnem, mert bennem élsz! Már nincs mit félnem, mert bennem élsz!

Krisztus kegyelmes szeretete örökre megmarad. A többi: a földi élet örömei, szenvedései, a próbák és küzdelmek csak erre a földi életre vonatkoznak. Isten szeretete azonban soha el nem múlik.

Ezzel a látásmóddal írja Lukács: Az egyháznak tehát békessége volt: Mert Isten ad pihenő időt, ad fellélegzést, ad megújulást. S bármennyire hosszú idő volt is, hogy a templomok zárva voltak, s bármennyire hosszúnak tűnnek a szenvedéssel, próbával telt időszakok, Isten tudja, hogy mikor jön el az ideje a fellélegzésnek, felüdülésnek. S akkor azt látjuk, hogy akik az Istent szeretik, azoknak minden javukra van. Utólag visszatekintve azt látjuk, hogy azok a próbák, hosszú, nehéz időszakok, szenvedéssel, üldözéssel teli időszakok is a javunkat szolgálták. Isten valami jobbat készített. Amit menet közben nem valószínű, hogy látunk, értünk, talán még csak meg sem sejtjük, de utólag visszanezve csak hálát tudunk adni: Tehát, Uram, Krisztusom, ezért tetted, ezt készítettél elő!

Mit készített itt elő Isten? Azt, hogy nemcsak Jeruzsálemben, hanem Júdában, Samáriában és Galileában is terjedt a Krisztus evangéliuma. Addig a hívők csak Jeruzsálemben voltak. Jól érezték ott magukat. Ezért ki kellett mozdítani őket onnan, hogy tovább jusson a Jézus Krisztus kereszthalálának és feltámadásának örömhíre. Szüksége volt erre az örömhíre az egész világnak.

Szüksége volt és szüksége van ma is a Jézus Krisztusban való hitre szegényeknek és gazdagnak. Fiatalnak és idősnek. Erősnek és gyengének. Hívónek és hitetlennek.

Igazán akkor lehet békessége az egyháznak, akkor lehet nekünk is békességünk, ha az Isten szeretetéről, a Jézus Krisztus bűnbocsánatáról és kegyelméről való jóhír, az Isten Igéje terjed, sokakhoz eljut. Mert akkor vagyunk a helyünkön, akkor vagyunk rendben, ha nemcsak a miénk a Jézus Krisztus szeretetének jó híre, hanem sokakat megvigasztalhat. A gyászolókat is. A haldoklókat is. Az elrontott életüket siratókat is. A könnyen élőket is és a naponkénti küzdelmekkel harcolókat is. A csalódottakat és a sikereiktől elbizakodottakat is. Mert mindenkinek szüksége van Jézus Krisztus szeretetének ismeretére és vigasztalására. S amikor terjed az evangélium, akkor abból békesség árad.

Nem az az igazi békesség, hogy nekünk nyugtunk van, s velünk minden rendben. Az az igazi békesség, ha Isten királyi uralma újabb és újabb életekben jelenik meg, akik addigi, Isten nélkül élt életüket a Krisztus követésére cserélik fel. S bár a körülöttünk élő világnak ez nem tetszik, mégis sokak életébe békesség költözik, reménység költözik. Az egyháznak akkor lehet csak békessége, ha Krisztus békéjét tovább tudja és tovább akarja adni.

Ha ezt nem tesszük, akkor lehet, hogy nyugalomunk van, de Istentől kapott, megszentelt békességünk nincs.

Ezzel a békességgel az is együtt járt, hogy az egyház épült. Az életnek, a fejlődésnek a jele az, hogy valamilyen módon az egyház épül. A gyülekezet épül. Nem mindig láthatóan, de épül. Most, ha Isten is engedi és élünk, a templom külső felújítására készülünk. Az is az épülés jele. Vezessen benne minket Isten Szentleke, hogy ez az épülés is teljes mértékben Isten dicsőségét szolgálja! Hogy úgy tudjunk külsőleg épülni, ahogy az méltó Isten népéhez, Isten törvényéhez és a gyülekezet közösségéhez.

De van, amikor az épülés belül történik. Amikor a zsadányi parókiát építettük 25 évvel ezelőtt, egyszer megszólított valaki: Tiszteletes úr! Miért nem folytatódik az építkezés? Nincs pénz, vagy más oka van? S én meglepődtem. Mert folyamatosan folyt az építkezés, csak belül. Elkészült közben a fürdőszoba, konyha, készült a központi fűtés, csak ez kívülről, az utcáról nem látszott. Van, amikor az épülés, a közösség, a gyülekezet, az egyház épülése nem látszik kívülről, de azért történik.

Az a baj, ha nem történik. Régen történt, még a szocializmus idején, hogy egy kis faluban egy édesanya mindig pironkodott a szomszédok előtt, hogy az ő fia nem dolgozik, csak állandóan a könyveket bújja. Bezzeg a szomszéd fia! Látástól vakulásig dolgozik a földeken. A fiából orvos lett. Jó, híres orvos. Akkor már dicselkedett vele, hogy a fia orvos. De mindig hozzátette: Csak azt nem tudom, mikor szedte magába azt a sok tudományt! A fia ott növekedett a szeme láttára a tudományban, de ő nem látta, mert másban látta meg az értéket, a munkát.

Mostanában az a kérdése sok pedagógusnak, hogy vajon az otthoni, digitális tanulási rendben mennyit fejlődtek, növekedtek-e a gyerekek, diákok a tudományban. Külsőleg növekedtek, fejlődtek. Fejlődtek-e tudásban is?

Növekszik-e bennünk a hit? Növekszik-e bennünk a Krisztus szeretete? Növekszik-e bennünk a Szentírás ismerete? Növekszik-e bennünk a Krisztus szolgálóatának öröme és természetessége? Pál apostol azt írta Timóteusnak: „gyakorold magad a kegyességben” (1Tim 4,7), ami szó szerint azt jelenti: eddzed magad a kegyességben!

Ha növekszünk Krisztusban, ennek a jó gyümölcsei előbb-utóbb meglátszanak. A biológia rendje szerint egy idő után abba marad a növekedés. Sőt, egy idő után elkezdődik a fizikai, szellemi leépülés. De a Krisztusban, az ő szeretetének, bölcsességének erejében folyamatosan lehet és kell növekednünk. Ha Krisztusban vagyunk, a személyiségünk folyamatosan fejlődik, növekedik Isten Igéje és Szentlelke által. Mert lehetünk egyre alázatosabbak, türelmesebbek, nyitottabb szívűek. Lehetünk egyre bölcsőbbek, a lényegét látók, a bűntől egyre tisztábbak, a hitben egyre erősebbek.

Pál apostol azt írja a kolosséiaknak: *„szüntelenül imádkozunk és könyörgünk értetek, hogy tökéletesen ismerjétek meg az ő akaratát minden lelki bölcsesség és belátás révén, hogy élhessetek az Úrhoz méltóan, teljes mértékben az ő tetszésére, és teremjete gyümölcsöt mindenfajta jó cselekedettel, és növekedjete az Isten ismeretében.”* (Kol 1,9-10) Igen nagy áldás ez a Krisztusban való növekedés, épülés. Ezért valóban áldásként hangzik egy-egy istentisztelet végén: *„növekedjete a kegyelemben és a mi Urunk, üdvözítő Jézus Krisztusunk ismeretében.”* (2Péter 3,18) Kérjük Istentől, segítsen minket Szentlelkével, hogy belsőleg is épüljünk egyházunk, épüljön gyülekezetünk!

Az egyház épült és az Úr félelmében járt. Az a félelem ez, ami megóv attól, hogy Jézus Krisztus akaratával, szeretetével, irgalmas jóságával szembe forduljunk. Az a félelem ez, amely megóv attól, hogy bűnben járjunk. Az a félelem ez, ami az életet védi és szolgálja.

Egy régi történet szerint, talán egy szívkörházban történt, volt egy igen elhízott férfi. Az orvosai szerint sürgősen le kellett fogynia ahhoz, hogy a szíve bírja még. Szigorú diétára fogták. De nem fogyott semmit. Már csak egy fél zsemlet kapott reggelire, estére, de mégsem fogyott semmit. Az orvosok értetlenül álltak a dolog mellett. Ilyet még nem láttak. A legszigorúbb diéta mellett sem fogyott semmit. Csak a betegtársai tudták, míg le nem bukott, hogy a felesége minden nap meglátogatta és megtömte őt hazulról hozott mindenféle jóval. Sem a kórházban lévő férj, sem a felesége nem félt a következményektől.

Az Úr félelmében járni azt jelenti, hogy nem akarjuk az Úr Jézus Krisztust megbántani az életünkkel. Nem akarjuk a haragját magunkra vonni. Nem akarunk a törvényével szembe szegülni. Nem akarjuk a kegyelmét, jóságát, szeretetét eljátszani. Ezért tőle kérjük az erőt, hogy szentül élhessünk. Tőle kérjük az erőt, hogy akaratát tehesük. Tőle kérünk hitet, hogy ellent tudjunk állni a világ csábításának, vonzásának. Tőle kérünk erőt, hitet, hogy el tudjuk hordozni ennek a világnak próbáit, bajait, kísértéseit, félelmeit. Tőle kérjük, hogy tartson meg minket az ő hűségében. Minden igyekezetünkkel azon vagyunk, hogy Jézus Krisztusnak szolgáljunk, az Ő dicsőségére éljünk.

Azzal fejeződik be ez a rövid tudósítás, hogy az egyház a Szentlélek segítségével számban is gyarapodott.

Ezt az utolsó tagmondatot többféle módon is fordítják. Azért lehet többféle módon fordítani, mert gazdag jelentésű szavak vannak itt. A Szentlélek vigasztalásával, segítségével, pártfogásával, támogatásával betelt a gyülekezet és sokasodott a gyülekezet.

Úgy is lehet fordítani, hogy a Szentlélek vigasztalásával eltelt a gyülekezet, s úgy is, hogy a Szentlélek támogatásával gyarapodott a gyülekezet.

De a kettő szorosán összetartozik. Ahol a Szentlélek munkálkodik, ott a vigasztalásával, segítségével megtelik a gyülekezet. S ott, ahol a Szentlélek pártfogása, vigasztalása, segítése jelen van, ott növekszik is a gyülekezet. Jézus Krisztus a Szentlélek által van jelen közöttünk. A Szentlélek ereje által munkálkodik közöttünk. Amikor azt mondta a tanítványainak: „*nélkülem semmit sem tudtok cselekedni*” (Jn 15,5), számunkra azt jelenti, hogy a Szentlélek nélkül semmit sem tudunk cselekedni.

A Szentlélek nélkül, aki az Atyától és a Fiútól származik, semmit nem tudunk cselekedni az Isten országa ügyében, az Isten országáért. Lehetnek terveink, stratégiáink, hiszen emberek vagyunk, akiknek szükséges, hogy célt tűzzenek ki a munkájuk elé. De ha ezek a tervek és stratégiák nem egyeznek meg a Szentlélek terveivel, stratégiájával, semmit sem érnek. Ezért még a tervezésünkhöz, a stratégiáink megfogalmazásához is a Szentlélekre van szükségünk. És arra a nyitottságra van szükségünk, hogy Ő bármikor felülírhatja a mi terveinket és stratégiáinkat.

És az Ő ereje nélkül, az ő szíveket, lelkeket átformáló, gyógyító, új életre támasztó ereje nélkül semmit sem ér a mi igyekezetünk. Az első keresztyén közösségek is a Szentlélek pártfogása, vigasztalása által növekedtek, és ez ma sincs másként. Ezért kell olyan sokat imádkoznunk, könyörögnünk Isten segítségéért. Ezért kell elkérnünk, hogy töltsön be minket a vigasztalásával, a vezetésével, a természetével. Hogy olyan közösség, olyan emberek lehessünk, akiken látszik: Jézus Krisztus természete van bennünk, a Szentlélek munkája által. Mivel látjuk a Szentírásban az első keresztyén gyülekezetek fejlődését, gyarapodását, itt van a minta előttünk. Kövessük azt! És kérjük a mi Urunkat, Krisztusunkat, aki az Atya jobbján van és esedezik értünk (Róm 8,34), hogy olyan gyülekezet lehessünk, amelyik épül, az Úr félelmében jár, és a Szentlélek vigasztalásával eltelve, a Szentlélek segítségével számban is gyarapodik. Ámen

Imádkozzunk!

Urunk, Jézus Krisztus! Áldott légy örökkön-örökké! Neked ma sem nehezebb Szentlelked által építeni a gyülekezetet, az egyházat, mint az első keresztyén években és évtizedekben! Hisszük, hogy nem változott sem a hatalmad, sem a szereteted, sem a jóságod! Ezért alázattal, de bátran kérünk: Áraszd ki ránk Szentlelkedet! Áraszd ki erre a városra, az itt élő keresztyénekre, hogy békességünk és örömünk legyen az evangélium hirdetése által.

Áraszd ki, kérünk, Szentlelkedet, hogy alázatos, istenfélő módon járjuk életünket, hogy növekedhessünk a kegyelemben, a Krisztus ismeretében, hogy növekedjen bennünk a Szentlélek vigasztalása és számban is gyarapodhasson az egyház az üdvözülőkkel.

Mennynek és földnek Ura! Hálát adunk Neked, hogy elmondhatjuk ennek a világnak a nyomorúságát, kérve, hogy könyörülj rajtunk!

Urunk, olyan sok szenvedést, bánatot, félelmet okoz a bűn, amit hagyunk eluralkodni magunkon! Napról napra hozzád kiált a sok bánat és fájdalom szülte könny, a szenvedés, a gyász gyötrelmes kiáltása, és a kiontott vér!

Könyörgünk, hozd el országodat, irgalmas királyságodat, hogy megszűnjön a Gonosz uralma, és töltsé be a Te szereteted a Földet!

Könyörgünk hozzád, akinek minden hatalmában van, hogy szűnjön meg a koronavírus járvány a földön! Köszönjük, hogy hazánkban az utóbbi hetekben csökken a betegek száma. De könyörgünk azokért az országokért, ahol most tombol a járvány, és szenvednek, halnak meg sokan. Adj bölcsességet a vezetőknek, hogy értelmes, bölcs döntésekkel tudjanak segíteni a rájuk bízottakon. Kérünk, adj józan-ságot népünknek és a népeknek, hogy ne akadályozzák felelőtlenül és önfejűen a védekezést, és ne fertőzzenek meg másokat!

Erősítsd meg, kérünk, az orvosokat, ápolókat, és légy kérünk, a betegek gyógyítója az otthonukban és az intenzív osztályokon is.

Atyánk, áldd meg kérünk a gyermekeket váró és az újszülötteket ölelő édesanyákat. Légy erejük és oltalmuk!

Könyörgünk országunkért, hogy istenfélő vezetőink lehessenek, akik a Szentlélek által megalázkodnak előtted, és akaratodat keresve, neked engedelmesen élnek.

Így könyörgünk egyházunk vezetőiért is, hogy vezesd őket! Mentsd meg őket a természetükből vagy a környező világ hatásaiból eredő tévedésektől, rossz döntésektől, hogy áldássá legyenek minden munkájukban.

Imádkozunk a Szentlélek által munkált ébredésért, sokak megtéréséért, hogy a Krisztusban megnyert boldogság és új élet sokakat tehessen új emberré itt, városunkban is. Tégy ennek szolgálivá minket, Szentlelked által. Ámen

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is; mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól; mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.